

Vőmúram

PRÓZA - LXVI. évfolyam, 15. szám, 2022. április 14.

Amikor először hazalátogattunk, azt mondta nekem: *mon gendre*. Vőmúramnak szólított. Azt hitte, megbocsájtott nekem. Mert hát ennek a nagyvonalúságnak voltak előzményei is.

Amikor megtudta, hogy gyermeket várunk, a leánygimnázium igazgatónője behívatta középső gyermekét, Clót, és egy svájci címet nyomott a kezébe. Egy intézetét, ahol diszkrétan elintézik az abortuszokat.

Én még kezdő franciás voltam, a telefonkönyvből néztem ki a „*gynecologist*”-ot, aki megvizsgálta kis szerelmemet. A tizennyolc éves Clo rövidesen felvehette a gyerektartásért járó első havi részletet.

Ezzel azonban még nem ért véget a kálváriánk. A gimnáziumban még orvosi igazolással sem mentették fel a tornából jövődóbeli feleségemet. Ez volt a büntetése az igazgatónőtől.